

C_2020087FI.01001802.xml
16.3.2020

FI

Euroopan unionin virallinen lehti

C 87/18

Kanne 4.2.2020 – Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-57/20)

(2020/C 87/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Pethke ja J. Jokubauskait?)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Vaatimukset

—

Unionin tuomioistuimen on todettava, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (1) 296 artiklan 1 kohdan ja 299 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on soveltanut vakiokantajärjestelmää lähtökohtaisesti kaikkiin maanviljelijöihin riippumatta siitä, olisiko tavanomaisten arvonlisäverosääntöjen tai pieniin yrityksiin sovellettavien erityisjärjestelyiden soveltaminen aiheuttanut heille vaikeuksia, ja koska se on soveltanut vakiokantahyvitystä, joka johtaa tuotantopanoksiin sisältyvän veron rakenteelliseen ylihyvitykseen

—

Saksan liittotasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen kanneperuste: direktiivin 2006/112/EY 296 artiklan 1 kohdan rikkominen

Ensimmäisellä kanneperusteellaan komissio väittää, että Saksan liittotasavalta rikkoi direktiivin 2006/112 296 artiklan 1 kohtaa, koska se sovelsi vakiokantajärjestelmää kaikkiin maanviljelijöihin riippumatta siitä, aiheutuiko heille vaikeuksia tavanomaisen arvonlisäverokannan tai pieniin yrityksiin sovellettavan erityisjärjestelmän soveltamisesta.

Direktiivin 2006/112 296 artiklan mukaan maanviljelijät, joihin voidaan soveltaa vakiokantajärjestelmää, on valittava asianmukaisesti. Näin ollen, jotta maanviljelijään voidaan soveltaa mainittua järjestelmää, hänellä on oltava vaikeuksia tavallisen arvonlisäverojärjestelmän tai 1 luvun mukaisen erityisjärjestelmän soveltamisessa. Saksan liittotasavalta ei ole valinnut

tämän sovellettavuuden piiriin kuuluvia maanviljelijöitä kyseisen arviointiperusteen mukaisesti.

Toisella kanneperusteellaan komission väittää, että Saksan liittotasavalta rikkoi direktiivin 206/112 299 artiklaa, koska sen soveltama vakiokantahyvitys johti vakiokantajärjestelmään kuuluvien maanviljelijöiden maksaman veron rakenteelliseen ylijyvitykseen.

Laskelmassa kauppakumppanin tarjoamat maatalouspalvelut vähennetään koko maataloussektorin liikevaihdosta, kun taas koko maataloussektorin tuotantopanoksiin sisältyvästä verorasituksesta vähennetään ainoastaan niiden maanviljelijöiden tuotantopanoksiin sisältyvä vero, joihin sovelletaan tavallista arvonlisäverojärjestelmää, eikä kauppakumppanien tuotantopanoksiin sisältyvää veroa. Tämä johtaa rakenteelliseen ylijyvitykseen, mikä on seurausta vakiokantajärjestelmän piiriin kuuluvien maanviljelijöiden tuotantopanoksiin sisältyvän veron vakiokantahyvityksestä.

(1) EUVL 2006, L 347, s. 1.